Juhász Ferenc

Kocsis András Sándor a reneszánsz-vágyú ember

Juhász Ferenc

Az ihlet nem olyan, mint a szél, jön, van, aztán elmegy. Aztán újra van, hisz a különböző hő-tömbök, hidegség tömbök ütközései, egymásba-gyűrődései, összerobbanásai a légáram-nemző levegőmozgás nemző-szülői. És tőlük-nemzett szél fúj, fúvódik, sikít, lobog, zokog, celofán-hólyagokká dörren, amíg a fölöttünk magasság ki nem simul. Nyáron fényesen, puhán, tavasszal, ősszel zölden, nedvesen, télen a csillagfénynél fagyosabban. Az ihlet az állandó jelenlét, elfojthatatlan örökös tűz, megállíthatatlan lángtenger-lobogás. Az ihlet a befejezhetetlen

Örkény István

Kertész Ákos

van! Egy mű nem az ihlettől születik. Az ihlet által megégetett lét: a dolgok, tárgyak, jelenések, események, állapotok kimutatkozása a titok-homályból. A művé formálódó-létek és lények kilépnek önmaguk sötétjéből, és rád szólnak: mondj ki engem, szólj rólam. Így tesz a virág, a szikla, az állat, az emberi sors, a történelmi igézet, a látomás, az anyag-iga, a halál, a

szerelem, az átok, a gyönyörűség. Minden, ami emberi, ember-fölötti, vagy ember-alatti. Ezt tudta a reneszánsz ember. Tudta, hogy a létezés minden szégyenével és gyászával, bűnével és szenvedésével: a végtelen szépség és arany-borítás-palástú öröm. A reneszánsz ember a valóság és valóság-fölöttiség örökös

Ördögh Szilveszter

kíváncsisága. Ezért a kutatás, az áhítat, a ragyogás, a szentség.

Fejtö Ferenc

Kocsis András Sándor reneszánsz-vágyú ember. Folyamatos kutatás, keresés, vágy-kitöltés és izgatott tevékenykedés. A kíváncsiság rabszolgája. Rajzol, fest, könyvkiadót igazgat, politizál, fényképez, kiszolgál és kiszolgáltat. És szobrokat csinál, agyagot gyúr, fakéssel agyagot hámoz, töprengő ujjbögyökkel fülkagylót, csigaházasat, gödröt, kúpot, szögletet szem-hasítékot nyom, szúr, vonalaz az agyagba. Pedig nem ez a tanult mestersége. És milyen elgondolkodtató és megrendítő ez az áhítat és szorgalom.

Esterházy Péter

Kocsis András Sándor mániákus szerelmese az embernek és az emberré formázott anyagnak. Az agyagnak és a bronznak. Megállíthatatlan

Heller Ágnes

gyönyörűséggel és gondolom: kínlódással gyúrja mellszoborrá, horpadásos ragyogássá csípett és csipkézett fejekké élő kortársait: a festőt, a tudóst, a politikai gondolkodót, a művészettörténészt, az írót, a költőt, társait és barátait. Az élőket és az új halottakat. Kívánom: folytassa, abba ne hagyja, amíg a halál össze nem szorítja jeges markával megvénült emberszívét.

Hovanyecz László

Kocsis András Sándor: Szép órák

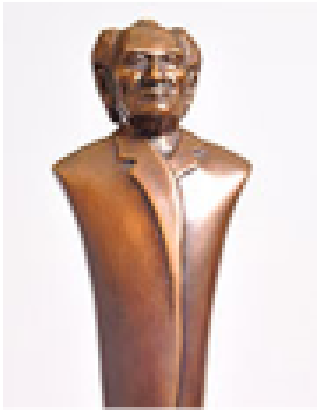
…Ha van gazdag ember, akkor Kocsis András az. Mert[…] van saját Kossuth Lajos szobra, József Attila szobra, Bibó István szobra. Az igazi gazdagság abból adódik, hogy mindezt ő maga formázta. Abból, hogy meggondolja magát, és fest saját magának Henry Moor-ról képet, egy múlt század elején New Yorkban élt vak asszonyról portrét. Hogy saját magának csinál Kertész Imre Sorstalanságához illusztrációkat. Közben állandóan kísérletezik. Dolgozik lakkal és olajfestékkel, ecsettel, késsel, fest papundeklire és pozdorjalemezre.

Ördögh Szilveszter-díj
Tekintet Alapítvány

Babits Mihály Alkotói Emlékdíj
Magyar Irodalomtörténeti Társaság

Fejtő Ferenc-díj
Népszava